

PRESEDSTVO OBČ. SVETA ZVEZE SINDIKATOV

Investicije, poslovnost, produktivnost

Na prvi popočetniški seji predsedstva občinskega sveta Zveze sindikatov Bežigrad so z manjšimi dopolnitvami sprejeli osnutek samoupravnega sporazuma o izvajanju kadrovske politike na območju ljubljanskih občin in predlog družbenega dogovora o pridobivanju sredstev za osebno in skupno porabo ter o skupnih osnovah in merilih za določanje osebnih dohodkov in drugih prejemkov delegatov, voljenih in imenovanih funkcionarjev.

Poudarili so, da javna razprava o osnutkih kongresnih dokumentov ne poteka kot bi morala, saj prav veliko pismenih mnenj osnovnih organizacij na občinskem svetu še niso sprejeli. Zato si bodo prizadevali javno razpravo poživiti, veliko možnosti pa vidijo tudi v povezavi z mladinsko organizacijo.

Največ pozornosti so na seji posvetili analizi poslovanja gospodarstva v občini. V prvem šestmesečju letošnjega leta je občinsko gospodarstvo doseglo visoko stopnjo rasti realnega družbenega proizvoda (10,7 odstotka). Izgub nismo zabeležili, visoka pa je tudi ekonomičnost poslovanja. Vidno pa je nesorazmerje predvsem pri delitvi družbenega proizvoda, osebnih dohodkov in investicij ter pri produktivnosti.

Čeprav je povprečni osebni dohodek na zaposlenega v prvem šestmesečju znašal v naši občini 6228 din, je delež sredstev, ki je namenjen za razširjeno reprodukcijo, v upadanju. Le 8 din od 100 din družbenega proizvoda lahko gospodarstvo usmeri za svoje investicijske projekte. To pa pomeni, da lahko le proizvodimo sedanjí nivo vrzodnjem sredstev, nikakor pa ga s to stopnjo ne moremo povečati. Sindikati so tudi opozorili na dejstvo, da smo 2/3 planirane rasti že dosegli, vendar z 4/5 zaposlenih, kar pomeni, da produktivnost pada. Poleg tega precej odstopamo od planskih določil, saj smo za akumulacijo predvideli stopnjo 14, dosegli pa smo le 5,3. Nič boljši ni razkorak pri investicijah; medtem ko smo za splošno porabo predvideli rast 5,9 je ta skočila kar na 14. To pomeni, da so planska določila dobra, le držimo se jih ne. Sindikati so si bili enotni v oceni, da moramo zaostri odgovornost vseh, ki razpolagajo z družbenimi sredstvi, saj je jasno, da gre tukaj za nespoštovanje sklepe najvišjih družbenopolitičnih forumov. Nikakor ne smemo pozabiti tudi tega, da na ta način žagamo vejo, na kateri

sedimo oziroma spodkopujemo gospodarsko osnovo, ki jo moramo ne samo vzdrževati, ampak tudi povečevati. Sindikati so še posebej opozorili na dejstvo da pri nas v investicijske sklade vlagamo šele takrat, ko so pokrite vse ostale potrebe in obveznosti, čeprav bi moralo biti obratno, če hočemo našo sredino resnično razvijati.

Naloga sindikatov je v konkretnem primeru več kot očitna. Seznanjati morajo vse strukture delavcev z doseženimi uspehi in nastajajočimi problemi, ustrezneje se angažirati v družbeni kontroli nad ozdi, ki kažejo tendence k poviševanju osebnih dohodkov, njihova produktivnost pa pada. Zavzemati pa se morajo tudi za to, da ekonomske številke dobijo ustrezno politično obeležje in dobro informirati delavce o tem, kaj so planski dokumenti, kaj dobimo in kaj izgubimo pri povečanju ali zmanjšanju posameznih števil in da ne smemo gledati le na danes ampak tudi na jutri.

Opozorili so tudi na problem gostinstva, ki se utaplja v vse-mogočnih problemih, zato o kvaliteti storitev ne moremo govoriti. Nagrajevanje po delu oziroma plačilo po ustvarjenem prometu je temeljni kamen, na katerem mora gostinstvo graditi, čeprav je res, da je to tudi širši družbeni problem.

Poleg tega bo treba najti instrumente, ki bodo samoupravnim interesnim skupnostim dali potrebno težo, saj je nevdržno, da imajo zaposleni v njih večje osebne dohodke in boljše delovne razmere kot tisti v gospodarstvu. To pomeni, da so neproduktivni poklici boljše cenjeni, kar postavlja sindikate pred odgovorno nalogo, menjati odnos do dela in se zavzemati za nagrajevanje po doseženih uspehih. Ustvariti moramo tudi možnosti, da bomo lahko jasno povedali, kako nekdo slabo dela, saj so danes leni takoj socialno ograjeni in podobno. Več poudarka moramo posvetiti poslovnosti, ki je v našem vsakdnevem in političnem življenju na zadnjem mestu. V naših nadaljnjih akcijah bo dobila prioriteto industrija, kvaliteta dela posameznih ozdov pa se bo merila z ustvarjenim čistim dohodkom in ne s skupnim dohodkom do sedaj. Sindikati so na koncu še enkrat poudarili, da se mora njihova dejavnost usmeriti v informiranost delavcev, borbo za produktivnost in za nagrajevanje po resničnem delu.

DANE BESEDNJAK

VLJUDNO VABLJENI V PODZEMLJE – Nasproti blagovnice Astra ob Titovi cesti, zraven gostinsko-prehrambenega centra Laguna, pred modrim blokom, je vhod v bežigrasko tržnico. Tamkaj zanesljivo ne bo gneče; ne pred stojnicami in puli in ne za njimi. Na voljo je nekaj sadja in zelenjave, sirov, salame in drugih delikatesnih izdelkov, za malico si lahko privoščite sveže kuhano hrenovino. Bežigraska tržnica torej – je!

BEŽIGRAJSKA TRŽNICA

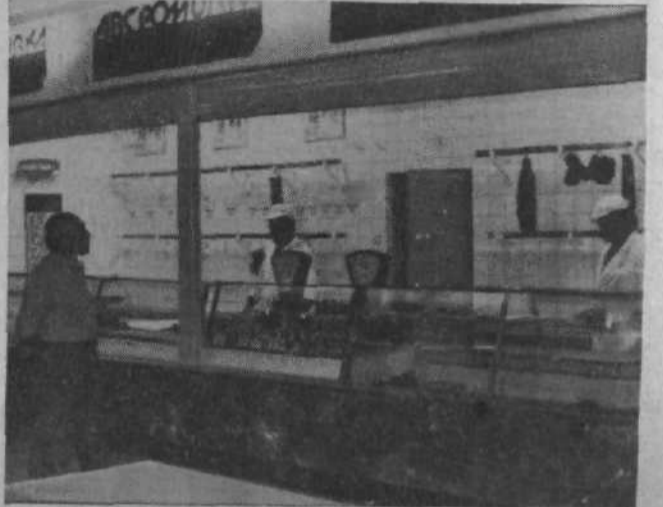
Kar še ni danes, bo morda jutri

To imamo radi: ob praznikih slavimo delovne zmage, govor, kulturni program, otvoritveni trak in cvetje, zakuska. Ob občinskem prazniku smo tako odprli tudi bežigrasko tržnico, dan manj kot natanko pol leta po objavljenem datumu. Stojnice so se skoraj šibile pod težo sadja in zelenjave, gostje so se navduševali nad kvaliteto in obilno ponudbo, novinarji so fotografirali, radio poročal: bežigraska tržnica je odprta.

Vesele in zadovoljne bežigrasko gospodinje (in gospodinje) so jo seveda že dan kasneje mahnili v tako težko pričakovano tržnico, nekaj časa iskali vhod (zaenkrat sta dve možnosti: tekoče stopnice ali pešpot mimo spodnjih prostorov gostinsko-prehrambenega podjetja Laguna), nato pa razočarano ugotovili, da je bila otvoritev tržnice le na papirju, saj so potem sadje in zelenjavo spet pospravili. In tako je spet preteklo nekaj dni (in savske vode), preden so tržnico čisto zares odprli, tokrat brez povabljenec, le z obvestili kupcem. Le ti so se res odpravili v klet v bežigraskem centru prav nasproti Astre, se popejljali s tekočimi stopnicami in po dolgem hodniku prišli do

tržnih prostorov. Vse lepo in prav, če ne bi bili spet malo razočarani.

Prodajalci zelenjave so se res preselili tja izpred stadiona, prodajalcev sadja še niso uspeli privabiti v dovolj velikem številu (prvi minus), lokali – 16 jih je okrog prostora za branjevece in branjeveke – pa so imeli večinoma le velike napise firm in spuščene roloje! Resda, Sljeme je že odprlo dva svoja lokala, ABC Pomurka tudi prodaja sveže meso, Ljubljanske mlekarne bodo vsak hip odprle svoj lokal s kruhom, mlekomo in siri – kaj pa ostali? Ko bo vse odprto, bodo Bežigrasčani lahko kupovali ribe, elika bo izbira mesa, celo Ljubljanske mlekarne bodo dobile konkurenco (Zagrebska mlekarina). Sadjezelenjava pa bo popestrila ponudbo sadja in zelenjave. Pa še nekaj lokalov bo, da bodo kupci lahko dobili skoraj vse osnovne živilske potrebščine na enem mestu. Za zdaj pa, kot smo izvedeli, najemniki lokalov raje plačujejo najemnino in čakajo, da se bodo Bežigrasčani navadili na tržnico, da bo obisk vsak dan večji, potem bodo tudi sami predstavili svoj lonček. Tako pa to očitno ne gre, kajti številni kupci so bili ob prvem

obisku razočarani, bleščeče obljube so pomenile precej blede resnice. Živilski trgí pri tem ne morejo narediti drugega, kot da pozivajo in prosijo najemnike, naj vendar prično z delom, pravega učinka pa ni. Morda lahko pomaga kdo drug in priklíče na dan odgovornost organizacij združenega dela, ki so najele lokale v tržnici? Kaj pa cene: nekaj dinarjev višje so kot na osrednji ljubljanski tržnici, vendar je pri-

hranek časa in pa izognitev gneči v mestnih avtobusih vredna tega stroška.

In če se radi podajate v neznanu: le brez skrbi jo mahnite po tekočih stopnicah (ki zdaj stojijo) in dalje po dolgem hodniku z lokali (v urejanju) na obeh straneh, prišli boste do nove bežigraske tržnice. In če danes še ne boste povsem zadovoljni, boste jutri prav gotovo!

S. D.

NOVA RESTAVRACIJA NA ČRNUČAH

Prenovljeni »Rogovilec«

Gostilna »Rogovilec« je znana že od nekdaj. Že pred vojno so Ljubljancí radi prihajali v to gostilno; pripeljali so se po železnici do Črnuč ali pa se privozili v kočijah. Po zadnji vojni pa so se razmere bistveno spremenile. V to znano gostilno so pričeli prihajati tudi gostje od drugod, v zadnjih letih pa tudi turisti, ki so se ustavljali na poti k morju ali pa ko so se vračali v svojo domovino.

Porast prometa in vedno bolj urejena okolica te gostilne, h kateri spreda novo kegljišče, je dala zamisel za notranjo preureditev gostinskih prostorov. Gostilna bo imela restavracijski prostor, kjer bodo postregli poleg običajnih jedil, ki

so že vrsto let na jedilnem listu, še s specialitetami, ki se na novo uvajajo. Tudi točilni prostor bo preurejen, gostinska soba pa bo ostala kot doslej. Osvetlovanje prostora bo za vse vrste gostov: za športnike bo na voljo kegljišče s točilnico in hladnimi prigrizki, stari objekt »Rogovilca« pa za vse tiste goste, ki bodo hoteli naročiti specialitete in najboljša vina in druge pijače.

Ni odveč pripomniti, da gostinski delavci tega obrata gost. podjetja »Črnuče« pričakujejo, da se bodo pojavili novi gosti in da občudujejo kvalitetenjšo postrežbo za vse tiste, ki jim je veliko do tega, da v miru in zadovoljstvu jedo in pijejo.

P. I.

ANKETA

Zelenjave dovolj, sadja pa ni

Kje vse že niso bile branjeveke za Bežigradom! Najprej tam, kjer danes stoji Astra, nato so se preselile čez cesto, odkoder jih je pregnala nova stavba Slovenijalesa, po ob centralnem stadionu med nezdravimi izpuhi številnih avtomobilov in končno – v bežigraski tržnici v novem bežigraskem centru ob Titovi cesti. V prvih mesecih tržnica še ni zažvela kot bi morala, vendar so bili prvi kupci, pa tudi prodajalci, z novimi prostori zadovoljni.

IVA KOVAC: »Tržnica se mi zdi precej neprijetna, morda tudi zato, ker še ni vse urejeno, zato deluje kar nekoliko odbijajoče. Tudi hoditi je treba precej, da prideš do tržnice, saj so stopnice daleč od prodajnih prostorov. Sicer pa srečujemo tu le stare bežigraske branjeveke, ponudba sadja je izredno skromna, medtem ko smo z zelenjavo še kar zadovoljni. Seveda človek rad nakupuje tam, kjer dobi vsa živila, a bo treba na to v novi tržnici očitno še nekaj časa čakati.«

IKA ŠINKOVEC prodajalica: »V našem lokalu prodajamo tople sendviče in najrazličnejše konzerve. Za nas so pogoji izvrstni, lokal je

Iva Kovac

Ika Šinkovec

Ana Gerkeš

Franciška Cajhen Lambert Pate

Branko Grantaša

Hilda Štrukelj

primeren in bomo kupcem lahko pomagali. Zda, na začetku, promat okrog 300 toplih sendvičev na dan. Ljudi bi morali bolj seznaniti z našo tržnico, pa bi bil tudi večji obisk. Sadja praktično ni, zato bi morali pritegniti prodajalce s Primorske.«

ANA GERKEŠ: »Prvič sem prišla v to novo tržnico in moram reči, da sem kar zadovoljna. Vsega seveda še ni, vendar ne smemo biti preveč nepotrpežljivi. Bo pa zelo prijetno, ko bomo lahko na enem kraju nakupili vse, od kruha in mleka do mesa, sadja in zelenjave. Jezna sem le, ker tekoče stopnice ne delajo in je za človeka hoja po njih kar veliki napor, saj so zelo strme. Sicer pa: za začetek lahko tržnico pohvalim.«

FRANČIŠKA CAJHEN: »Doma sem iz Podgore pri Dolu, tu pa prodajam zelenjavo. Sem prodajala ob stadionu, kjer smo imeli več prometa, saj je bila lega tam dokaj ugodna. Pozna se, da v tržnici še ni vse urejeno in zato ni dovolj kupcev. Prodajamo vsak dan od 7. do 14. ure, najboljši tržni dan pa je seveda sobota. Ljudje najbrž še ne vedo za tržnico in zato ne pridejo. Razmere so za nas zelo ugodne, saj imamo streho nad glavo, tu je stalna temperatura.«

LAMBERT PATE, prodajalca: »Na bežigrasko tržnico je že padla črna senca, čeprav Komunalno podjetje Ljubljana tozdn Živilski trgí ni prav nič krivo. Vsi lokali v tržnici so oddani, od najemnikov je odvisno, kdaj bodo začeli prodajati v njih. Ponudba zelenjave je dovolj dobra, le sadja je manj – prepričan sem, da se bo tudi to uredilo. Da stopnice ne delajo, ni naša krivda, saj so v upravljanju hišnega sveta in mi z njimi nimamo nič. Nasprotno: v kratkem bomo uredili nov dostop do tržnice, da se ne bo treba »sprehoditi« po celi stavbi. Zato mislim, da bodo ljudje s tržnico kmalu zadovoljni.«

BRANKO GRANTAŠA, poslovodja ABC Pomurka: »Tržnica je lepa, čeprav še ni povsem nared. Obratovalni čas ni primeren. Od 6. do 14. ure ni takega prometa, kot bi bil, če bi bila tržnica odprta od 8. do 17. ure. To bi bil bolj primeren čas za tiste, ki se vračajo iz službe.«

HILDA ŠTRUKELJ, upokojenka: »Zadovoljna sem s tole našo tržnico. Zakaj niso odprte vse stojnice in prodajalce? To naj čimprej uredijo.«